

Em và Chiếc Cầu Đã Sập

Tưởng Niệm Nữ Tu Maria Nguyễn Thị Bích Hằng - MTG

1
Thơ: Lm Sơn Ca Linh
Nhạc: Phạm Trung

Một sáng mùa thu sương mù chưa tan hết.
Con mưa đầu nguồn nói bão Ya - gi.
Nước bạc sông Hồng như thác lũ ùa về.
Nước vội vã hung hăng như ngày nào ra trận.
Mùa thu dịu vội bỗng bây giờ sao oan khắp.
Khi bàng hoàng nghe tin báo về em.
Định mệnh óai ăm sao lại đến quá êm đềm.
Nhịp cầu Phong Châu đưa tiễn em về Nước Ngai.
Đường em đi mãi mang màu phước hạnh.
Giọt tám thân đời hòa tan thành những giọt phù sa.
Gánh nặng mệt nhọc cuộc sống phiêu pha. Em bỏ
lại trở về bên Cha mà an nghỉ.

Đường Thánh Giá đâu trái hoa hồng phải không em.
 Thân phận người ai tránh được khổ ải truân chuyên.
 Chiếc cầu Phong Châu như định mệnh triền miên.
 Mang nhịp sóng bấp bênh thân phận đôi bờ.

Coda
 Yên nghỉ nhé em cũng đừng buồn đừng giận.
 Chúa dành cho em khúc oan nghiệt đường đời.
 Hãy thân thang làm giọt nước trôi về miền xa khơi.
 Để hòa tan dưới sóng tình Cha mệnh mông biển cả.